

Kl. 17:28

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg håber, at fru Anne Grete Holmsgaard kan høre den snigende totalitarisme, der ligger i hendes retorik. For sagen er jo, at hun med henvisning til Sverige netop bekræfter, at det er et demokratisk spørgsmål, hvilken udlændingepolitik man ønsker ført i et land. Nogle lande har ønsket en fri indvandring eller en stort set fri indvandring. De betaler i dag prisen, ved at man dårlig kan afvikle sportsstævner uden at skulle have et enormt politiopbud, som vi f.eks. kender det fra Rosengården i Malmø. Og andre lande har fået opdrag fra deres befolkninger på at køre en mere streng udlændingepolitik. Hovedpointen er bare, at det er befolkningens afgørelse, at det er det enkelte land, der afgør, hvilken udlændingepolitik der føres. Det er derfor, spørgsmålet er så åbenbart, at det nærmest er enfoldigt nemt at svare på.

Er det ikke et problem, at EF-Domstolen sætter befolkningen fuldstændig ud på sidelinjen, når det handler om udlændingepolitikken?

Kl. 17:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 17:29

Anne Grete Holmsgaard (SF):

Jamen det er da noget sludder, at EF-Domstolen sætter befolkningerne ud på sidelinjen. Vi har en EF-Domstol, som skal opretholde, at man overholder de regler, der er vedtaget. Og det er vel ikke med bind for øjnene, at et flertal herinde har vedtaget, at man støttede opholdsdirektivet; for vores vedkommende var det i hvert fald ikke med bind for øjnene. Og jeg går ud fra, at de andre partier, der støttede det, også godt vidste, hvad de støttede.

Ja, vi støtter det opholdsdirektiv, og det kan hr. Morten Messerschmidt og Dansk Folkeparti ikke lide. Og da de ikke kan lide det, vil de altså have en særlig nødløsning; fordi de ikke kan lide den dom, og fordi de ikke kan lide det direktiv, vil de have et særligt forbehold, som i virkeligheden er et forbehold for den frie bevægelighed mellem EU-landene. Det går vi da klart imod.

Kl. 17:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Det er hr. Bendt Bendtsen som ordfører.

Kl. 17:30

(Ordfører)

Bendt Bendtsen (KF):

Dansk Folkeparti vil med beslutningsforslaget pålægge regeringen at arbejde for endnu en dansk undtagelse. Det må Det Konservative Folkeparti sige nej tak til. Faktisk arbejder vi for at afskaffe undtagelserne.

Vi står som bekendt for en stram, men også nødvendig dansk udlændingepolitik, men når Dansk Folkeparti påstår, at EU ligefrem underminerer den danske udlændingepolitik, må jeg sige: Det er forkert. Det er faktisk forbløffende så få udlændinge, der søger familiesammenføring efter EU-reglerne. Samtidig arbejder den danske regering ihærdigt for at forebygge misbrug af de EU-regler, der giver ret til familiesammenføring.

Der her sker for øvrigt i et samarbejde med Dansk Folkeparti, som regeringen i september sidste år indgik en politisk aftale med. Og aftalen sikrer netop, at de danske myndigheder grundigt kontrollerer, hvorvidt EU-borgere, der ønsker familiesammenføring i Danmark, har reelle hensigter og ikke misbruger EU-retten.

Desværre giver nogle få domme fra EF-Domstolen anledning til kritik, men det gælder jo også domme fra danske domstole – afhængigt af øjnene, der ser. Hvis vi politikere er uenige, er det vores ansvar at ændre eller specificere de love og regler, domstolene dømmer ud fra, frem for bare at stille os op i et hjørne med armene over kors og se lidt sure ud.

Netop en konstruktiv tilgang er det, den danske regering har til opholdsdirektivet. Det bør være en forudsætning, for at statsborgere fra tredjelande kan blive familiesammenført, at de har haft forudgående lovligt ophold i EU. Men endnu en undtagelse er ikke en konstruktiv vej frem.

Danmark står med de eksisterende fire undtagelser allerede uden for dele af det europæiske samarbejde, og en femte undtagelse vil blot køre Danmark yderligere ud ad sidesporet. Det har vi ikke brug for. De Konservative mener, at Danmark bør engagere sig fuldt og helt i EU-samarbejdet. Derfor går vi med udenrigsministerens ord ind for færre og ikke flere EU-undtagelser.

Frem for at fokusere på de små knaster, der altid må være i et samarbejde mellem suveræne stater, bør vi fokusere på de mange fordele, EU giver os. Vores velstand skyldes i vid udstrækning EU's indre marked, der sikrer, at vi som lille og også en konkurrencedygtig økonomi får fri adgang til de store landes markeder. Og for at